

Dorpshuisbeheerder Gé Bos stijgt op uit Westbroek

door Martijn Nekkers

Vrijdagavond 12 augustus heeft Gé Bos, de beheerder van het Dorphuis in Westbroek, afscheid genomen van de Westbroekse gemeenschap. Petra Grootendorst, zijn opvolgster, was eveneens aanwezig op de druk bezochte afscheidsreceptie. Vertegenwoordigers van verenigingen, die gebruik maken van de accommodatie van het dorps huis, de regelmatige bezoekers, vrienden en kennissen, maar ook de wethouder voor Westbroekse aangelegenheden Marjan Haak, waren gekomen om Gé uit te zwaaien. Dat laatste klopt niet helemaal. Tot drie september blijft Gé op zijn post. Op die datum draagt hij officieel de zaken over aan Petra Grootendorst. Velen maakten van de gelegenheid gebruik om al vast kennis te maken met zijn opvolgster.

Penningmeester en plaatsvervangend voorzitter van de Stichting Dorps huis Westbroek Rick de Groot bedankte Gé voor zijn inzet. Hij herinnerde zich hoe het allemaal is begonnen: met een dinertje voor de bejaarden en dat daarna van het één het ander is gekomen. Hij roemde Gé Bos als een vakman die een prima beheerder van het dorps huis is geweest. In zijn dankwoord bedankte Bos iedereen met wie hij in de afgelopen jaren te maken heeft gehad. Hij noemde met name het bestuur van de stichting en de dames die hem altijd hebben bijgestaan met de bediening. Hij heeft met veel plezier gewerkt en onderstreepte dat de mensen in Westbroek toch allemaal geweldig aardig zijn. Er was niemand in de zaal die hem tegensprak. Met de woorden 'Westbroek, ik houd van je', besloot Gé Bos zijn dankwoord. De zo geroemde dames zorgden er ondertussen voor dat niemand iets te kort kwam en het aanwezige grut nam het niet gebruikte gedeelte van de zaal in gebruik als speelplaats.

Ballon

Op wel heel bijzondere wijze verliet Gé Bos vervolgens Westbroek. Rick

Gé Bos en zijn opvolgster Petra Grootendorst.

de Groot was namelijk ondertussen druk bezig zijn heteluchtballon te vullen op een weiland naast de Hervormde Kerk. Na de enorme hoosbuien eerder op de vrijdag zag het er aanvankelijk niet naar uit dat de ballonvaart doorgang zou kunnen vinden. Het weer was echter enorm opgeknapt. Er scheen zelfs een zonnetje zodat niets de tocht meer in de weg stond. De startplaats was maar vijf minuten lopen van het dorps huis

verwijderd. Het hele gezelschap begaf zich naar het terrein waar de ballon steeds groter werd. Het is nog een hele toer om zo'n ding vol met hete lucht te krijgen. Toen het zover was werden Gé en zijn vrouw Miep in het mandje gehesen. Met Evert Blaauwendraad, de eigenaar van het weiland, als derde passagier koos gezagvoerder Rick de Groot het luchtruim. Nadat men nog enigszins onzacht de kroon van een boom had geschampt steeg de ballon snel hoger. Alle belangstellenden hadden zo in ieder geval een goede gelegenheid om de familie Bos uit te zwaaien. Precies over het dorps huis vloog de ballon Westbroek uit. De ballon zou later neerkomen in de buurt van Deil. Gé Bos noemde het na afloop een onvergetelijke gebeurtenis. Het was een heerlijke avond geweest en het uitzicht indrukwekkend. Met name de stilte die je boven beleeft (als de brander niet wordt gebruikt) heeft diepe indruk op hem gemaakt. Maar ook de prachtige zons ondergang zal hij niet licht vergeten. Hij heeft er samen met zijn vrouw enorm van genoten. De daling verliep verder uitstekend en men is veilig in een weiland geland.

Gé Bos en zijn vrouw Miep net voordat ze zullen opstijgen.

Eerst moest de nog altijd oranjegekleurde koe bij de ingang van het terrein op zijn plaats worden gezet. Daarna werd de voorgevel ingepakt; géén afbeelding van dat wat er straks verschijnt! En vervolgens werd het fraaie doek begin deze week beklad. Géén Moskee, luidde de boodschap. Zinloos geklieder; Huize Voordaan ondergaat een gevel- en dakrenovatie. Het grote doek onttrekt de steigers aan het zicht en biedt een spectaculair plaatje, meer niet!

Laurens Sliepenbeek en Hoby tevreden

In De Vierklank van 20 juli 2005 verhaalde Annemiek van Zanten over Laurens Sliepenbeek, zijn pony en de Europese Kampioenschappen in Italië. Laurens ontving tal van positieve reacties hierop. Laurens zelf beantwoordt de vraag hoe zo iets er aan toe gaat en hoe is het gegaan.

Trainers Cora en Hans Arends uit Maartensdijk zitten enthousiast en oranje getooid op de Romeinse tribune.

'Wij zijn donderdag de 21ste juli om 7 uur 's ochtends vertrokken en zijn die avond in de eerste rustplaats aangekomen - een plekje net achter de Brennerpas - om de volgende dag om 8 uur 's ochtends weer door te reizen naar onze eindbestemming. Om 19.00 uur arriveerden wij daar, laadden alles uit en verzorgden de pony. De eerste 4 dagen voerden wij de training langzaam op. Daarna begon het toernooi met een (medische) keuring. Hierbij bekijken een dierenarts en de hoofdjury alle pony's. Alle Nederlandse dressuurcombinaties kwamen hier zonder problemen doorheen. Donderdag begon het dan echt met de inleidende proef, waarin ik een score van 69,25 % haalde. Hoby liep goed, maar ik maakte wat foutjes en eindigde op een 9de plek, waar ik zeker

niet ontevreden mee ben. Vrijdag was speciaal: deze dag was de landenwedstrijd en tegelijkertijd de selectie voor de grote of kleine finale. Het is ons gelukt, om voor Nederland een zilveren medaille te halen, net achter Duitsland. Ik had me met mijn score van 68,84 - dat viel een beetje tegen - geplaatst voor de grote finale. Dat betekende dat ik zondag voor een individuele plaatsing bij de top 15 kon gaan. Ik wist dat er dit jaar nog geen individuele medaille in zou zitten en was met een 8ste plek super tevreden. Het deelnemen aan een EK is voor mij een heel leuke en leerzame ervaring geweest. Ik heb het super gezellig gehad met de rest van het team en de bondscoach. En ik hoop dat ik het volgend jaar nog een keer mee mag maken.

Teamzilver voor Nederland.

Samen trainen, samen trots op teamzilver.